

Rozsudky v spojených veciach C-138/17 P Európska únia/Gascogne Sack Deutschland a Gascogne a C-146/17 P Gascogne Sack Deutschland a Gascogne/Európska únia, vo veci C-150/17 P Európska únia/Kendrion a v spojených veciach C-174/17 P Európska únia/ASPLA a Armando Álvarez a C-222/17 P ASPLA a Armando Álvarez/Európska únia

Tlač a informácie

Súdny dvor ruší povinnosť náhrady škody, ktorú Európskej únii uložil Všeobecný súd EÚ z dôvodu nákladov na bankovú záruku vynaložených viacerými podnikmi v súvislosti s neprimeranou dĺžkou konania pred Všeobecným súdom EÚ

Európska únia nie je zodpovedná za náklady, ktoré týmto podnikom vznikli v dôsledku toho, že na základe svojho vlastného rozhodnutia zachovali bankovú záruku v prospech Komisie vzťahujúcu sa na zaplatenie pokút v čase, keď tieto podniky zjavne vedeli o prieťahoch v konaní pred Všeobecným súdom EÚ, ktoré sa týkalo týchto pokút

Vo februári 2006 sa spoločnosti Gascogne Sack Deutschland (predtým Sachsa Verpackung), Gascogne (predtým Groupe Gascogne), Kendrion, ASPLA a Armando Álvarez obrátili na Všeobecný súd Európskej únie s návrhom na zrušenie rozhodnutia Komisie, ktoré bolo voči nim prijaté v rámci kartelu v odvetví plastových vriec¹.

V roku 2011 Všeobecný súd žaloby týchto spoločností zamietol.² Rozsudkami z roku 2013³ Súdny dvor potvrdil rozsudky Všeobecného súdu a tým aj pokuty, ktoré boli daným spoločnostiam uložené. V týchto rozsudkoch však Súdny dvor rozhodol, že trvanie konaní na Všeobecnom súde bolo príliš dlhé, a preto boli dotknuté spoločnosti oprávnené podať žaloby na náhradu prípadnej ujmy vzniknutej z dôvodu prieťahov pri prejednaní daných vecí.

V rokoch 2014 a 2015 sa každá z uvedených spoločností obrátila na Všeobecný súd so žalobou o náhradu škody proti Európskej únii, prostredníctvom ktorých požadovali náhradu ujmy vzniknutej z dôvodu neprimeranej dĺžky konania na Všeobecnom súde.

V roku 2017 Všeobecný súd vydal rozsudky v týchto veciach a uložil Európskej únii povinnosť nahradiť daným spoločnostiam jednak majetkovú ujmu vyplývajúcu z toho, že tieto spoločnosti museli zachovať dlhšie ako pôvodne predpokladali bankovú záruku ponúknutú Komisii na zabezpečenie zaplatenia pokút, ktoré im Komisia uložila z dôvodu vyššie uvedeného kartelu, a jednak nemajetkovú ujmu spojenú s neistotou, v ktorej sa tieto spoločnosti ocitli z dôvodu oneskorenia Všeobecného súdu v rozhodovaní o ich veciach:

¹ Rozhodnutie Komisie K(2005) 4634 final z 30. novembra 2005 týkajúce sa konania podľa článku [101 ZFEÚ] (vec COMP/F/38.354 – Plastové vrecia).

² Veci [T-72/06](#) Groupe Gascogne/Komisia, [T-79/06](#) Sascha Verpackung/Komisia, [T-54/06](#) Kendrion/Komisia, [T-76/06](#) ASPLA/Komisia a [T-78/06](#) Armando-Álvarez/Komisia.

³ Veci [C-40/12 P](#) Gascogne Sack Deutschland/Komisia a [C-58/12 P](#) Gascogne/Komisia, [C-50/12 P](#) Kendrion/Komisia, pozri tiež [tlačové komuniké č. 150/13](#), a [C-35/12 P](#) ASPLA/Komisia a [C-36/12](#) Armando Álvarez/Komisia.

Spoločnosť	Rozsudok Všeobecného súdu	Majetková ujma (náklady na bankovú záruku)	Nemajetková ujma (stav neistoty, v ktorom sa spoločnosť nachádzala)
Gascogne Sack Deutschland	T-577/14 (pozri tiež TK č. 1/17)	0 eur	5 000,00 eura
Gascogne	T-577/14	47 064,33 eura	5 000,00 eura
Kendrion	T-479/14	588 769,18 eura	6 000,00 eura
ASPLA	T-40/15	44 951,24 eura	0 eur
Armando Álvarez	T-40/15	111 042,48 eura	0 eur

V roku 2017 Európska únia a dotknuté spoločnosti s výnimkou spoločnosti Kendrion podali odvolania proti rozsudkom Všeobecného súdu.

Vo svojich rozsudkoch z dnešného dňa Súdny dvor najskôr vyvrátil tvrdenie spoločnosti Kendrion, podľa ktorého vzhľadom na to, že Európska únia je zastúpená Súdny dvorom Európskej únie, zveriť Súdnu dvoru prejednanie jej veci predstavuje konflikt záujmov, ktorý porušuje jej právo na nezávislý a nestranný súd stanovené v Charte základných práv Európskej únie. V tejto súvislosti Súdny dvor konštatuje, že **táto situácia nie je dôsledkom voľby Európskej únie ako odvolateľky, ale striktným uplatnením právnym predpisov Únie v oblasti sporov týkajúcich sa náhrady škody spôsobenej Úniou a predpisov týkajúcich sa odvolaní v tejto oblasti sporového konania**, na základe ktorých právomoc prislúcha jednoznačne Súdnu dvoru.

Súdny dvor ďalej pripomína, že porušenie povinnosti rozhodnúť v primeranej lehote zo strany Všeobecného súdu predstavuje dostatočne závažné porušenie práva Únie, ktoré môže založiť finančnú zodpovednosť Európskej únie za ujmy, ktoré v tomto kontexte vznikli hospodárskym subjektom, avšak pod podmienkou, že medzi porušením práva a preukázanou ujmou existuje príčinná súvislosť.

So zreteľom na príčinnú súvislosť Súdny dvor pripomína svoju judikatúru,⁴ podľa ktorej ak rozhodnutie Komisie ukladajúce povinnosť zaplatiť pokutu zahŕňa možnosť zložiť zábezpeku na zabezpečenie uvedenej platby až do vydania rozhodnutia o žalobe podanej proti tomuto rozhodnutiu, **ujma spočívajúca v nákladoch na záruku nevyplýva z tohto rozhodnutia, ale z vlastnej voľby dotknutej osoby zriadiť záruku namiesto okamžitého zaplatenia pokuty**. Existencia tejto možnosti dotknutej osoby však prerušuje príčinnú súvislosť medzi porušením práva a údajne spôsobenou ujmou v tom zmysle, že správanie vytýkané Európskej únii už nemožno považovať za rozhodujúcu príčinu ujmy.

Za týchto podmienok Súdny dvor uvádza, že **Všeobecný súd nesprávne zastával názor, že súvislosť medzi prekročením primeranej lehoty na rozhodnutie v predmetných veciach a uhradením nákladov na bankovú záruku v období, ktoré zodpovedá tomuto prekročeniu, nemohla byť narušená rozhodnutím dotknutých spoločností nezaplatiť okamžite pokutu a zriadiť bankovú záruku**.

V tejto súvislosti Súdny dvor konštatuje, že tento záver nie je spochybnený okolnosťou, že v čase, keď tieto spoločnosti svoje bankové záruky zriadili, nebolo možné predvídať porušenie primeranej lehoty na rozhodnutie. **Zachovanie bankových záruk má**, podobne ako ich zriadenie, **pre dotknuté podniky dobrovoľnú povahu**, pričom tieto podniky môžu kedykoľvek ukončiť bankovú záruku, ktorú zriadili, a zaplatiť uloženú pokutu. Túto možnosť mali aj spoločnosti dotknuté v prejednávanej veci, keď vzhľadom na pomalé napredovanie v ich veciach pred Všeobecným

⁴ Vec [C-460/09 P](#) Inalca a Cremonini/Komisija.

súdom zistili, že náklady na bankovú záruku budú vyššie ako pôvodne predpokladali pri ich zriadení.

Za týchto okolností **Súdny dvor zrušuje napadnuté rozsudky v rozsahu, v akom Všeobecný súd dotknutým spoločnostiam priznal náhradu škody z titulu majetkovej ujmy vyplývajúcej zo zachovania ich bankových záruk, a zamietá návrh týchto spoločností na priznanie náhrady škody z tohto dôvodu.**

Súdny dvor napokon zamietá odvolania podané dotknutými spoločnosťami v celom rozsahu, a zachováva náhrady škody, ktoré týmto spoločnostiam priznal Všeobecný súd z titulu nemajetkovej ujmy.

UPOZORNENIE: Proti rozsudku alebo uzneseniu Všeobecného súdu je možné na Súdny dvor podať odvolanie, ktoré sa obmedzuje len na právne otázky. Odvolanie v zásade nemá odkladný účinok. Ak je prípustné a dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, môže Súdny dvor vydať konečný rozsudok sám. V opačnom prípade vráti vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu, ktorý je viazaný rozhodnutím, ktoré Súdny dvor vydal v rámci odvolacieho konania.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Úplné znenie rozsudkov ([C-138/17 P](#), [C-150/17 P](#) a [C-174/17 P](#)) sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudkov.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106